

og vi tiltræder derfor den Ændring, der her er foreslaaet i Lovforslagets § 1, gaaende ud paa at udvide Bemyndigelsen for Kommunalbestyrelserne, saaledes at de i særlige Tilfælde kan bestemme, om de gamle ved 60 Aars Alderen skal ind under Aldersrentelovens Bestemmelser. Vi er ikke bange for at give Kommunalbestyrelserne denne Myndighed, fordi vi tror, at de langt bedre end en Minister, der sidder her inde i København, kan skønne over Nødvendigheden af i visse Tilfælde at tage de gamle ind under Aldersrenteloven ved 60 Aars Alderen. Dernæst tror vi ogsaa, at det har sin Betydning, at man lægger noget af Ansvaret ude hos Kommunalbestyrelserne, og det vil vi gerne være med til at gøre ogsaa i dette Forhold.

For saa vidt den i § 2 foreslaaede Forhøjelse af Satserne kun kommer til at gælde for de daarligst stillede, for de Aldersrentenydere, som ikke har andet at leve af end Aldersrenten, kan vi tiltræde Forhøjelserne, men vi kan ikke være med til en Forhøjelse for dem, som har Indtægt ved Siden af, hvorfor vi mener, at Lovforslaget maa omformes saaledes, at det kun bliver de daarligst stillede, man giver noget Tillæg. Med Hensyn til Taksterne forekommer det mig i øvrigt, at man her er gaaet i den rigtige Retning, idet de enligt stillede og Aldersrentenyderne i Landkommunerne har faaet den største Forhøjelse. Dog tror vi, at foruden de faste Takster bliver det nødvendigt at have et Skøn, saa at der i visse særlige, konkrete Tilfælde kan ydes et ekstra Vederlag. Det er det praktiske Livs Krav, som man meget vanskeligt kommer udenom, hvis man vil øve fuld Retfærdighed overfor de gamle.

Jeg er ikke sikker paa, at den foreslaaede Grupperdeling: København, Købstæderne og Landkommunerne, er rigtig, ja, jeg kan sige, at jeg mener, den absolut ikke er rigtig; i hvert Fald vil vi gerne have nærmere Oplysninger om, hvor stor økonomisk Betydning denne Ændring i Grupperdelingen har. Jeg er ikke sikker paa, at denne Deling er retfærdig, thi fordi Aalborg, Aarhus og Odense er de største Købstæder, er det ikke dermed givet, at Forholdene der er mere vanskelige end i andre Byer, hvilket det ærede Medlem Hr. Holger Larsen ogsaa gjorde opmærksom paa i Gaar. Jeg ved ikke, om f. Eks. Forholdene i Randers og Esbjerg er bedre. Disse Forhold maa vi imidlertid kunne undersøge i det Udvalg, som forhaabentlig vil blive nedsat. Vi maa, som sagt, have undersøgt, hvor stor en økonomisk Rækkevidde denne Grupperdeling har, og tillige den Bestemmelse, der nu

foreslaas, at i Kommuner med bymæssig Bebyggelse skal alle Kommunens Beboere tælles med. Jeg er ikke sikker paa, at dette sidste vil være retfærdigt, thi der er mange Kommuner med bymæssig Bebyggelse, som har et stort landkommunalt Omraade, der ikke er ringere stillet end andre Landkommuner.

Vi vil ogsaa gerne have undersøgt, hvor meget den i § 3 foreslaaede procentvise Forhøjelse — 10, 15 og 20 pCt. — i Tillæg til Aldersrenten, naar Nyderne er henholdsvis 70, 75 og 80 Aar, vil koste. Jeg er meget vel vidende om, at det i stor Udstrækning selvfølgelig er rigtigt, at jo ældre de gamle bliver, des mere nødvendigt kan det være at give dem en større Understøttelse, og derfor har jeg egentlig syntes, der var noget ganske bagvendt i den Bestemmelse, der findes i Overgangsbestemmelserne med Hensyn til dem, der tidligere har faaet Alderdomsunderstøttelse, nemlig at jo ældre de bliver, des mindre faar de — det er meget vanskeligt at forklare Befolkningen det retfærdige i den Ordning. Vi vil gerne være med til at forhandle om disse Forhøjelser og have undersøgt, baade hvor meget det koster, og om man muligvis kunde overlade ogsaa dette Spørgsmaal til Kommunalbestyrelsernes frie Skøn, saaledes at de træffer Bestemmelsen i de forekommende Tilfælde. Det er nemlig ogsaa rigtigt, at Trangen ikke er lige stor hos alle de gamle i Forhold til Alderen.

Den i samme Paragraf foreslaaede Brændselsgodtgørelse kan mit Parti tiltræde, og det kan vi af forskellige Grunde. En saadan fast Brændselsgodtgørelse er ligesom en Levning fra Alderdomsunderstøttelsesloven, og jeg tror, det er praktisk at have en fast Brændselsgodtgørelse — det er det i hvert Fald i de Landkommuner, hvor jeg er kendt. Med de forholdsvis smaa Understøttelser, kan man godt sige, som de gamle faar, er det meget vanskeligt for dem at lægge noget til Side. Dette fremgaar ogsaa af, at da det ærede Medlem Hr. Kragh i sin Tid gjorde Forsøg paa at faa Kommunalbestyrelserne til at tilbageholde noget af Aldersrenten, lykkedes dette ikke, og Grunden hertil var vel nok den, at det er i allerhøjeste Grad vanskeligt at lægge noget til Side af de smaa Beløb. Derfor tror vi, det er rigtigt at indføre den Bestemmelse i Loven, at de gamle har Ret til den beskudte Brændselsgodtgørelse, som her er foreslaaet.

Jeg er endvidere ikke helt sikker paa, om Lejeværdien af den i egen Ejendom beboede Lejlighed bør fradrages i vedkommendes Indkomstberegning, jeg er ikke